

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7(2547 : 2) กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง และยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยเฉพาะในด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจึงมีการกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ ตลอดจนพันธกิจต่างๆ ซึ่งพันธกิจข้อที่ 4 คือ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และสืบสานแนวพระราชดำริเพื่อสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และมียุทธศาสตร์ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และสืบสานแนวพระราชดำริเพื่อสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน แยกออกเป็น 2 กลยุทธ์ คือ พัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีการให้บริการวิชาการ และพัฒนาระบบกลไกการให้บริการวิชาการ(มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2556 : 1-2) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแผน/โครงการของหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมมีประสิทธิภาพต่อไป

หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ถือเป็นหน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมได้ ประกอบกับปัจจุบันประเทศไทยกำลังเข้าสู่การเปิดเสรีประชาคมอาเซียน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนแรงงาน รวมถึงนักศึกษาระหว่างประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชน หรือภาครัฐ ดังนั้นการส่งเสริมทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้แก่บุคลากรทุกภาคส่วนจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง เพื่อให้การบริการทางวิชาการของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ มีความสอดคล้อง และตรงกับความต้องการของชุมชน หรือท้องถิ่น และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ตามองค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 เกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 คือ มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทาง และการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554 : 79)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดจันทบุรีต่อการให้บริการทางวิชาการของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อศึกษาความต้องการขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น ในจังหวัดจันทบุรีต่อการให้บริการทางวิชาการของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ และเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำแผนการให้บริการทางวิชาการของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ในปีงบประมาณ 2558 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดจันทบุรีต่อการให้บริการทางวิชาการของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาเฉพาะปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดจันทบุรี
2. ขอบเขตด้านประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาเฉพาะปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 81 หน่วยงาน
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา
ศึกษาความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดจันทบุรีต่อการให้บริการทางวิชาการของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ
4. ขอบเขตด้านเวลาทำการศึกษาระหว่าง มิ.ย. 2556 – ก.พ. 2557

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดจันทบุรีต่อการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. ทำให้หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ได้ข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการกำหนดนโยบาย และแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และเพิ่มประสิทธิภาพการประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี